

het Buiten-Gasthuis geëvacueerd. Tengevolge van de consternatie vertrok patiënt derwaarts zonder het begeleidend schrijven, dat eerst later zijn plaats van bestemming bereikte. Toen de Directeur-Geneesheer den patiënt in het Buiten-Gasthuis in ontvangst nam, wist hij dus niets af van al het hoofdbreken, dat de patiënt ons reeds had bezorgd.

Toen de patiënt op een desbetreffende vraag antwoordde, dat hij een „peper-munt-drink” had gebruikt, werd hier de diagnose op een *arsenij-exantheem* gesteld.... (de temperatuur was intusschen gedaald).

De verdere observatie bracht aan het licht, dat onze patiënt inderdaad aan *pokken* lijdende was. Het bleek later bij nauwkeurig onderzoek, dat 14 dagen voor de ziekte van onzen patiënt een lijder, met een schip van elders gekomen, zich ter opneming in de wachtkamer had aangemeld. Deze patiënt bleek poklijder te zijn. Ongetwijfeld schuilde dan ook hier de bron der besmetting, want onze ambulante rheumaticus wandelde wel eens in den tuin en moest daarvoor de wachtkamer passeeren, en pokken besmetten, zooals de ervaring maar al te dikwijls heeft geleerd, zelfs op grooten afstand.

Ik zal aan deze waarneming, die onuitwischaar in mijn herinnering is neergelegd en die thans zulke weemoedige gewaarwordingen bij mij opwekt, met opzet niets toevoegen. Zij toch getuigt voor zich zelve, en leert overtuigender dan vele woorden, hoe de loop en de verschijnselen van vele ziekten en met name de acute infectieziekten somwijlen kunnen spotten met het schema, dat de leerboeken hebben ontworpen en hoe moeilijk de juiste herkenning der acute exanthematische ziekten kan zijn. Trouwens naarmate men ouder wordt en rijker aan ervaring en naarmate men de vele wisselingen in den loop en in de verschijnselen der ziekten beter heeft leeren kennen, naar die mate wordt ook de overtuiging levendiger, dat de natuur ook onder gewijzigde levensvoorwaarden zich niet al te veel om onze schematische opvattingen bekommert. Doch reeds daarom blijft de waarneming aan het ziekbed dan ook steeds een onuitputtelijke bron van leering en opwekking.

Amsterdam, Mei 1903.

P. K. PEL.

L. S.

Namens de Afdeeling Oldambt heb ik de eer te berichten, dat de vereischte ondersteuning door een meer dan voldoende aantal afdeelingen aan de drie voorstellen is verleend, en dezelve bij den Voorzitter van de e. k. Algemeene Vergadering tijdig zullen worden ingediend.

Beerta, 16 Mei 1903.

B. SLINGENBERG.

Geachte Redactie!

Mag ik een kleine plaats om even aan te toonen dat ik nu nog heusch zoo iets gekks niet beweerd heb als de Heer VAN DIJREN beweert.

Wanneer negen afdeelingen met Oldambt medegaan, zullen de drie voorstellen aan het einde der werkzaamheden van den tweeden dag in behandeling komen. De vergadering is vermoeid, de belangstelling is aanmerkelijk verflauwd, zooals iedereen weet die een Algemeene Vergadering heeft bijgewoond. Voor de behandeling in het Hoofdbestuur zijn de voorstellen te laat ingekomen, een praeadvies ontbreekt dus, evenals mogelijke amende-

menten der afdelingen. Deze komen dus staande de vergadering. De afdelingen die met Amsterdam van meening zijn dat het niet wenschelijk is de voorstellen nu te behandelen, zullen de voorstellen niet besproken hebben. Ontbreekt er dan niet heel veel aan de degelijke voorbereiding en zal de Regeering nu werkelijk eenig gewicht hechten aan een op die wijze uitgesproken meening?

Amsterdam, 16 Mei 1903.

JB. VAN GEUNS.

Oudewater, 18 Mei 1903.

Geachte Redactie!

De Afdeling Woerden en O. wenschte voor de a. s. Algemeene Vergadering nog het volgende voorstel als urgent aanhangig te maken en verzoekt om den steun van de noodige afdelingen te verkrijgen hiervoor een plaatsje in uw blad.

De Algemeene Vergadering vermeenende, dat door de invoering van de ongevallenwet en de in verband daarmee tot stand gekomen Rijksverzekeringsbank, andere verhoudingen zijn in het leven geroepen tusschen medici en particuliere maatschappijen voor ongevallenverzekering, verzoekt het Hoofdbestuur een onderzoek in te stellen naar de tarieven en reglementen van deze particuliere maatschappijen.

Toelichting. Uit correspondentie door ons gevoerd met particuliere verzekeringsbanken en met den Heer KOOPERBERG, medisch adviseur der Rijksverzekeringsbank, is ons gebleken, dat er geen wetten of reglementen zijn, waardoor de bezoldiging van medische hulp, verleend aan particuliere verzekeringsbanken gewaarborgd is.

De Afdeling Woerden en O. heeft daarom gemeend aan deze willekeurige en onbillijke handelwijze van particuliere maatschappijen paal en perk te stellen, door op de a. s. Algemeene Vergadering dit voorstel in behandeling te geven.

Daarna kunnen de Nederlandsche medici éénparig besluiten, zonder finantiële vergoeding medische hulp aan particuliere maatschappijen te weigeren, en daardoor die maatschappijen dwingen de tarieven voor medische hulp in hun reglementen op te nemen. Afdelingen, die dit voorstel en zijn urgentieverklaring wenschen te ondersteunen, worden beleefd verzocht hiervan mededeeling te doen aan ondergeteekende.

Namens de Afdeling Woerden en O.

J. BOER, *Secretaris.*

VOORSTELLEN OLDAMBT!

Reeds had ik der redactie de vorige week een stukje gezonden, doch zij oordeelde het beter nog een keer te wachten, wijl de ruimte voor ingezonden stukken gering is. Den Heeren VAN GEUNS en BURGER is door de H. H. SLINGENBERG en BUNING een behoorlijk antwoord gezonden. Ik zal een woord zeggen over de urgentie, vooral van het eerste der voorstellen. Ook de Heer W. A. STARK heeft het oorbaar geacht een woord tegen de voorstellen te spreken. Hij leeft in de veronderstelling „dat de regeering nog beter dan ieder medicus weet, dat er aan de ziekenverpleging ten plattelande